

שפת אמת ספר שמות - פרשת משפטים - שנת [תרמ"ה]

בענין הנרצע אוזן ששמעה עבדי הם כו'. שמעתי ממז"ז ז"ל מה שעושין בו פגם באוזן. מאחר שלא קיים המצוה טוב לו שלא ישמע כו'. ונראה כי יש ללמוד מזה מאחר שמדה טובה מרובה. נמצא מי שמקבל עליו בכל יום עבודת הבורא ואומר ואהבת כו' ה' אלקיך כו'. היפוך אהבתי את אדוני כו' אשתי כו'. ממילא מסייעין לו בכל יום שיפתחו אזניו וישמע למצות ה' כמ"ש אשר אנכי מצוך היום כו'. רק שצריך האדם לזכות לזה שיוכל לשמוע אלה הקולות כמ"ש אם שמוע תשמעו. ולזה ג"כ ניתן מצות המזוזה לבנ"י שיהיו דלת ומזוזה עדים כי מקבלין עליהם עול מלכותו. ויזכור להם המאמר עבדי הם כו'. לכן אף מי שאזניו סתומין ע"י קבלת מלכותו ית' בכל יום זוכה לפתיחת האזנים כנ"ל:

שפת אמת ספר שמות - פרשת משפטים - שנת [תרמ"ט]

בזוה"ק וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים ע"ש. הענין דאיתא חביבין ישראל שנקראו בנים חיבה יתירה נודעת להם שנקראו בנים כו'. פרשנו כי הנשמות נקראו בנים. אכן נתלכשו בגוף שנק' אמה ועבד כדברי הזוהר הנ"ל. אכן הכוונה ה' שיתמשכו הגופים אחר הנשמה. ויכול איש ישראל להעלות גם הגוף להיות נמשך אחר הנשמה. וזהו חיבה יתירה נודעת שיהיה דביקות גם להגוף. ואז אף אם אחרת יקח. מ"מ כל ההארות המוכנים להנשמה אין מתעכבין ע"י הגוף כמו שדורש שם שהוא סבא לפי דרכו. אכן עכ"פ אפילו אם רעה כו' אשר לא יעדה שלא זכה לחיבה יתירה הנ"ל להעלות הגוף. עכ"פ לא תצא הנשמה כצאת העבדים. שצריכין עכ"פ לשמור שלא לקלקל הנשמה בעצמה. והאדם נשתלח לזה העולם לתקן גם הגוף. וכ' ואנשי קודש תהיון שבנ"י הם קודש כמ"ש קודש ישראל לה' וזהו הנשמות. אבל יכול האדם להתקדש בגוף להמשיך בו הארת הקדושה מהנשמה. וכתוב תהיון לי שהוא הויה חדשה כשזוכה להמשיך הארת הנשמה בגוף. גם פי' תהיון כמ"ש נהייתי ונחליתי שכפי שבירת התאוה הגופניות. מאיר הנשמה. ונעשה הויה חדשה. והעיקר שיהי' המכוון לשם שמים כמ"ש תהיון לי שאם משתוקק אל הקדושה כדי לעשות רצון הבורא ית' אז כתיב ישלח עזרך מקודש. וע"ז נתקן ימי המעשה בח' הגוף. והשבת יומא דנשמתין כמ"ש למען ינוח שורך כו' וינפש בן אמתך כמ"ש במ"א מזה:

שפת אמת ספר שמות - פרשת שקלים - שנת [תרל"א]

[תרל"א]:

באחד באדר משמיעין על השקלים. למה באדר. ויראה שהוא זמן תשובה כמו אלול סוף השנה. כי גם בניסן ר"ה. ובאדר תשובה מאהבה. לכך מרבין בשמחה שנתעורר רצון ונדיבות בכל איש מישראל. [וז"ש משמיעין כו']. שזה ענין השקלים לעורר נדיבות ישראל כי בוודאי אין רצון ה' במחצית השקל. רק בהתעוררות רצון פנימי שבין ישראל לאביהם שבשמים. כי יש בכל איש ישראל נקודה פנימית בלתי לה' לבדו. וכן הגיד אא"ז מו"ר זצלה"ה ע"פ מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב בתו של אאע"ה שהוא הנדיבות שבישראל וצריך מנעל שלא תתפשט האהבה לחוץ. כי באהבה צריך שמירה יותר עכ"ד. וז"ש על השקלים ועל הכלאים שלא יתפשט לחוץ. [אפשר שמעתי גם זה ממנו]. והשקלים ה' תיקון לחטא העגל כי כשנתעורר רצון פנימי כנ"ל נדחה הכל. כענין [אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת וכתוב] שימני כחותם כו'. וכן בכל שנה זכ' במד' כשקורין פ' שקלים כו'. ובאדם מתעורר רצון פנימי למסור הכל להשי"ת רק ע"י שאין לנו ביהמ"ק בעוה"ר. ממילא נתעורר אהבת ה' לישראל ויכולין לשוב בתשובה מתוך שמחה. וניסן ר"ה לחדשים הוא בחי' התחדשות שבא ע"י שמחה ואהבה להשי"ת: